

Τι χρωστάνε οι Γερμανοί στην Ελλάδα

του **Μελέτη Μελετόπουλου***

Η σπασμωδική αντίδραση του Γερμανού υπουργού των Εξωτερικών αλλά και του αντικαγκελαρίου στην ανακίνηση του ζητήματος των επανορθώσεων και του κατοχικού δανείου από ελληνικής πλευράς (επιτέλους!), δείχνει την ανασφάλεια των Γερμανών στο φλέγον αυτό ζήτημα. Καλό είναι να υπενθυμίσουμε στη Διεθνή Κοινότητα, στην Γερμανία και στους εαυτούς μας, το πολύπλευρο έγκλημα της γερμανικής κατοχής της Ελλάδας, το διάστημα 1941-44, που δεν ξεχνιέται, δεν αποσβέννυται και δεν παραγράφεται. Και που δεν αποζημιώθηκε, κύριε Στάϊνμάρτιν, από την μεταπολεμική Γερμανία, για λόγους που όλοι γνωρίζουμε, κι εμείς κι εσείς.

Κατοχή δημογραφικά και οικονομικά κατεστραμμένη

Η Ελλάδα βγήκε από την

Τι ήταν η Ελλάδα του Μεσοπολέμου; Μία ακμάζουσα, ανερχόμενη χώρα, που έσφυζε από νεανικό πληθυσμό, με ζωντανή ύπαιθρο, τοπική οικονομία, βιομηχανική ανάπτυξη, εξαιρετικό εκπαιδευτικό σύστημα, ισχυρή μεσαία τάξη, αδιάφθορη και αποτελεσματική δημόσια διοίκηση, και υψηλού επιπέδου διανοήση και ακέραιους, φωτισμένους και ικανούς πολιτικούς όλου του φάσματος.

Η Ελλάδα του 1940, που συνέτριψε την Ιταλική υπερδύναμη, ήταν ο ώριμος, εξαιρετικός καρπός του Μεσοπολέμου, και παρά τα προβλήματά της, υπήρχαν εξαιρετικές προοπτικές. Αυτά όλα σαρώθηκαν σε μία τετραετία. Ιδού μερικά «προϊόντα» της γερμανικής Κατοχής:

α. Παράδοση της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης στην βουλγαρική θηριωδία, με αποτέλεσμα φόνους και κακοποίηση του πληθυσμού.

Επί πλέον, μεταφορά όλης της παραγωγής και του πλούτου αυτών των εύφορων περιοχών στην

φιλοναζιστική τότε Βουλγαρία.

β. Κατάσχεση σε όλη την διάρκεια της κατοχής (από αξιωματούχους του Γραφείου Πολεμικής Οικονομίας της Βέρμαχτ), όλων των διαθέσιμων αγαθών, που εστέλλοντο στην ναζιστική Γερμανία. Πλήρης διακοπή των εξωτερικών και εσωτερικών δικτύων εφοδιασμού και επισιτισμού των ελληνικών πόλεων, με αποτέλεσμα τον τρομερό λιμό στην Αθήνα, τον Πειραιά και την Θεσσαλονίκη (και κάποιες άλλες περιοχές) τον χειμώνα 1941-2. Χιλιάδες άνθρωποι πέθαιναν στον δρόμο και οι δημοτικές αρχές τους μάζευαν με τα κάρρα.

γ. Συνολικά, κατά την διάρκεια της Κατοχής, οι Έλληνες που πέθαναν από την πείνα ή σκοτώθηκαν από τους Γερμανούς υπολογίζονται μέχρι 700.000, δηλαδή το 10% του ελληνικού πληθυσμού. Η γερμανική θηριωδία εκδηλώθηκε με ολοκαυτώματα χωριών και μαζικές εκτελέσεις αμάχων, με κορυφαία παραδείγματα τα Καλάβρυτα, το Δίστομο, τους 118 στο Μονοδέντρι της Σπάρτης κ.ά., ως αντίποινα για επιθέσεις ανταρτών σε Γερμανούς.

δ. Στην εξόντωση μεγάλου μέρους του Ελληνικού πληθυσμού πρέπει να προσμετρήσουμε την φρίκη της μεταφοράς και εξόντωσης 46.091 Εβραίων της Θεσσαλονίκης στα ναζιστικά στρατόπεδα συγκεντρώσεως.

ε. Μία αποτρόπαιη συνέπεια της πείνας υπήρξε η δημιουργία του αηδούς φαινομένου της Μαύρης Αγοράς, δηλαδή Ελλήνων (υποτίθεται), συνεργατών των Γερμανικών Αρχών Κατοχής, που μετέφεραν και πωλούσαν τρόφιμα στην Αθήνα, με αντάλλαγμα κινητά ή ακίνητα περιουσιακά στοιχεία. Ολόκληρη η μεσοπολεμική αστική τάξη καταστράφηκε μέσα από αυτές τις διαδικασίες.

ζ. Οι καταστροφές των υποδομών (γέφυρες, σιδηροδρομικά δίκτυα, αρδευτικά έργα, κτίρια), που καταγράφηκαν από την περίφημη Έκθεση Δοξιάδη, γύρισαν αιώνες πίσω την ελληνική επικράτεια και την οικονομία, και χρειάστηκαν δεκαετίες για να αποκατασταθούν.

η. Ο χαστικός υπερπληθωρισμός, οι επιτάξεις, οι κατασχέσεις, η επιδρομή στα συναλλαγματικά αποθέματα των τραπεζών και το Αναγκαστικό Δάνειο της Ελλάδας προς την Γερμανία (τους...δανείσαμε κιόλας), διέλυσαν κάθε ίχνος οικονομικής δραστηριότητας και κάθε έννοια άσκησης κάποιας οικονομικής πολιτικής. Στην ουσία, η Γερμανία ΛΕΗΛΑΤΗΣΕ την Ελλάδα και ουδέποτε επέστρεψε πίσω την λεία της. Η Ελλάδα βγήκε από την Κατοχή δημογραφικά και οικονομικά κατεστραμμένη, πολιτικά διχασμένη, κοινωνικά και ηθικά αποδομημένη. Προϊόν της Κατοχής είναι ο Εμφύλιος Πόλεμος, που ανέστειλε την επούλωση των τραυμάτων της Κατοχής και δίχασε την Ελλάδα για τον επόμενο μισόν αιώνα. Μεταπολεμικά, ο όρος «Κατοχή» έγινε συνώνυμος της εξαθλίωσης, και ο κ.Σόιμπλε πρέπει να καταλάβει ότι η επιμονή των Γερμανών σε πολιτικές λιτότητες προκαλεί. Η ελληνική κυβέρνηση ας αναθέσει σε διεθνές νομικό γραφείο την διεκδίκηση των αποζημιώσεων και σε διεθνές γραφείο δημοσίων σχέσεων την παγκόσμια προβολή των καταστροφών που υπέστη η Ελλάδα από τους Γερμανούς κατά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

*Ο **Μελέτης Η. Μελετόπουλος** είναι Διδάκτωρ Οικονομικών και Κοινωνικών Επιστημών Πανεπιστημίου Γενεύης.

13.02.15

Πηγή: www.kontranews.gr/

